

The LED Weekly

published for Vo-Vi fellow practitioners by VoViLED

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

Vol. 7, No. 2 September 1, 1996

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Hoàng Vinh, Vũ Khiêm, Kiều Hoà, Vân Anh, Minh Bảo, Trọng Trí, Minh Sơn, Hữu Lâm và Văn Hoa.

Lời Mở Đầu

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chon tâm thức giác nhiệm mầu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chon tâm thức giác chính mình tự tu.

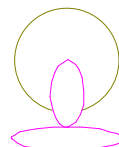
Lương Sĩ Hằng

Thư ngỏ

BÀN BẠC KHAI THÔNG

Thực hành đóng góp tự khai vòng
Chuyển thức phân minh chẳng ước mong
Đời đạo song hành tâm hoá giải
Từ bi tận độ thế là xong.

Lương Sĩ Hằng
Montreal, ngày 15 tháng 8 năm 1996
lúc 3 giờ sáng

Đề nghị cách sinh hoạt qua Mục Bé Tám tại thiền đường địa phương:

Đề khuyến khích các bạn đạo cùng tham gia học hỏi Mục Bé Tám trong các buổi họp tại thiền đường, Ban Biên Tập của LED Weekly xin đề nghị cách sinh hoạt như sau:

- 1) - Chọn hai người trưởng toán, nên chọn người thích sinh hoạt, bàn luận.
- 2) - Người trưởng toán đặt câu hỏi cho các bạn đạo.
- 3) - Bạn đạo thay phiên nhau trả lời tùy theo ý của từng người.
- 4) - Người trưởng toán đọc câu trả lời của Bé Tám.

- 5) - Bạn đạo cùng nhau tham khảo câu trả lời.
- 6) - Có chỗ nào chưa hiểu rõ thì đặt câu hỏi gửi về cho Bé Tám.

Chúc các bạn sinh hoạt vui! Có ý kiến đóng góp xin cứ gửi về cho Ban Biên Tập.

Địa chỉ: VôViLED Co.
P.O Box 71071,
Sunnyvale, CA. 94086 USA
Email: voviled@ix.netcom.com

Mục Bé Tám từ 5-7-96 đến 11-7-96

Copyright (C) 1995 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Muốn giải tỏa sự thương nhớ trong đạo mẫu thì phải làm sao?
2. Muốn giải tỏa tâm cạnh tranh ganh ghét thì phải làm sao?
3. Muốn thật sự sống chung hoà bình thì phải làm sao?
4. Sự tiến hóa đến vô cùng là sao?
5. Tại sao người đời thích tự gạt mình?
6. Sân hận có ích gì cho khối óc không?
7. Muốn chiến thắng mình thì phải làm sao?

Ngày 5 tháng 7 năm 1996

Hỏi: Muốn giải tỏa sự thương nhớ trong đạo mẫu thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn đỡ thương nhớ trong tình thâm đạo mẫu, thì phải thực hành pháp môn đồng hành, thì sẽ có dịp tương ngộ, thì luồng điện từ trường được sưởi ấm và tự động giải tỏa an vui.

Kệ:

Thực tâm tự nhớ quy mùi đạo

Tự thức tự tu tự bước vào

Quy một tình đời không quyến luyến

Chiều sâu tâm đạo chuyển tâm vào.

Ngày 6 tháng 7 năm 1996

Hỏi: Muốn giải tỏa tâm cạnh tranh ganh ghét thì phải làm sao?

Đáp: Muốn giải tỏa tất cả tánh hư tật xấu thì phải dày công thực hành pháp môn mà chính mình đã chọn, từ từ sẽ giải tỏa toàn diện, khi luồng điện hội tụ nơi trung tim bộ đầu hành triển thì tất cả mọi sự trần trước sẽ tự nó tiêu tan, tự hướng về thanh tịnh không giới mà hành pháp, thì mỗi mỗi sẽ quy về ánh sáng của chơn tâm.

Kệ:

Khai tâm mở trí tự phân tâm

Tiến triển không ngừng lý diệu thâm

Tương ứng thanh nhàn truy mỗi đạo

Chơn tâm sáng suốt tiến âm thầm.

Ngày 7 tháng 7 năm 1996

Hỏi: Muốn thật sự sống chung hoà bình thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn thật sự sống chung hoà bình thì phải thực hành pháp môn đúng đắn và tự thức nhiên hậu mới chịu sống chung không cạnh tranh thì mới hòa bình, trong xây dựng cho chung.

Kệ:

Bình tâm ý thức chuyển vô cùng

Thực hiện tu tâm uyển chuyển chung

Mùi đạo không ngừng xây dựng tiến

Trí tâm thanh nhẹ giải trùng trùng.

Ngày 8 tháng 7 năm 1996

Hỏi: Sự tiến hóa đến vô cùng là sao?

Đáp: Thưa sự tiến hóa vô cùng tức là sự thay đổi của mặt đất dẫn tiến tâm linh, không ngừng nghỉ, gọi là khoa học huyền bí, chỉ có tâm thức thực

hành chơn pháp thì mới có cơ hội hiểu được điều này.

Kệ:

Tự mình khai triển tự vui vầy

Đời đạo phân minh tự đổi thay

Hướng thượng phân minh đường tiến giác

Cảm thông nguyên lý rõ công đây.

Ngày 9 tháng 7 năm 1996

Hỏi: Tại sao người đời thích tự gạt mình?

Đáp: Thừa người đời không thật vì tham, cho nên tự gạt mình mà không hay, lâu ngày sanh ra một tập quán xấu, gạt luôn tất cả những người xung quanh, tưởng lầm là đã thành đạt, dấu của trời, khấp tâm vì của, biến thể của nó là sân si, thiếu trí, rất dễ sanh bệnh nan y.

Kệ:

Trí không tiến triển chẳng minh đời

Tạo động không hay cứ đổi dời

Yêu yếu mình mình trong cõi động

Quây quần trong khổ chẳng nghỉ ngơi.

Ngày 10 tháng 7 năm 1996

Hỏi: Sân hận có ích gì cho khối óc không?

Đáp: Thừa sân hận rất hại cho thần kinh khối óc, khó ăn khó ngủ, không cách nào tiến hóa nổi.

Kệ:

Khó hành khó tiến khó hoàn ngôi

Đi đứng không vui lại tạo tội

Gây gổ đủ điều không lối thoát

Nội khoa biến loạn khó an ngôi.

Ngày 11 tháng 7 năm 1996

Hỏi: Muốn chiến thắng mình thì phải làm sao?

Đáp: Muốn chiến thắng chính mình thì phải nhớ phần hồn là chủ chánh, thì lúc nào cũng nghiêm trang thực hành, từ đời lẫn đạo.

Kệ:

Thực hành từ thấp vui hành tiến

Giải tỏa tâm tư tự giải phiền

Duyên đạo tình đời không dấy động

Giải mê phá chấp tự mình yên.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ PHÁP

Strasbourg, ngày 11 tháng 4 năm 1996

Kính thưa Ông Tám,

Con tên là VMP đã hai tháng con tự tập ngồi thiền, mà sao không thấy có kết quả gì hết. Bây giờ con phải làm sao, tai thì nghe ù ù, trí thì nghĩ đầu đầu không thể nào tập trung được hết, ngồi chưa đầy 5 phút đã thấy mệt rồi, khi nằm thở thì lại ngủ quên.

- Từ khi con ngồi thiền thì hay trở giấc khoảng 5 giờ sáng là hết ngủ được.

- Ăn nhiều hơn trước, ham ăn, lòng con thì muốn tu sửa đổi thì con phải làm gì bây giờ ?

- Con hay buồn và khóc một mình, bởi vì 2 con gái và chồng con bỏ đi nơi khác, con thì bất hiểu,

bây giờ con an phận đó là cái nghiệp phải trả kiếp trước.

- bây giờ con muốn an tịnh tu sửa tột hư tánh xấu.

Xin Ông Tám chỉ dẫn giúp cho con làm cách nào gạt bỏ để ngồi thiền mỗi ngày.

Thành kính trông thư Ông Tám.

VMP

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 26 tháng 6 năm 1996

MP con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 11-4-96, được biết con mong muốn được thiền nhưng không thiền được, vì sự vọng động trong nội tâm vẫn còn.

Muốn tu thiền theo Pháp Lý VôVi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, trước hết phải ý thức rõ ràng là tu để làm gì ? Thưa, tu để sửa chữa và tu bỏ sự khiếm khuyết của chính mình, thực hành pháp môn để giải trừ lưu thanh, thì nghiệp chướng sẽ tự nó mòn dần, cần nghe bằng giảng cho nhiều để rõ sự sai lầm của chính mình hơn. Ăn năn sám hối, thường xuyên niệm Phật để giải nghiệp tâm. Soi hồn một ngày từ hai đến ba lần, để khí tinh sớm trụ và hoà hợp với tinh ba của vũ trụ, Pháp Luân Thường Chuyển để giải tiến tâm linh, thì huệ mới khai, có thiện ý tự cứu mình thì mới tu Vô Vi. Đời Đạo Song Tu - đời là căn sức khỏe, đạo là tâm linh sẽ sáng suốt và ổn định hơn. Buồn là thiếu tự chủ, bất minh nguyên lý giữa Trời và người, và hiện nay người là sanh linh gom gọn bởi Trời Đất. Con muốn tu là sẽ có dịp thể thiên hành đạo, con đã qua bài học làm vợ và làm mẹ, mà chưa ý thức được vị trí của hiền thê thì phải làm gì ? Vị trí của hiền mẫu phải học những gì ?

- a) hiền thê là hoà ái tương thân với chồng con.
- b) hiền mẫu thì phải nhịn nhục tối đa để cứu mình và cứu con.

Hai nhiệm vụ con đã có mà chưa trọn lành. Vậy con nên ý thức hai điều này thì mới học tu theo Pháp Lý Vô Vi, từ đó con mới dẹp được sự sân si và lo buồn của nội tâm; nghiêm chỉnh hành pháp thì mới đạt đạo, chứ vừa buồn tủi và vừa hành pháp thì không bao giờ thông.

Vậy con nên xét kỹ lại trước khi hành pháp; gia đình đổ vỡ vì con không có trật tự từ thể xác cho đến tâm linh. Con nên liên lạc với bạn đạo và mượn nhiều băng giảng của Thầy để nghe, thì tâm con sẽ yên hơn.

Ham ăn là tự hại bộ ruột vì nhai không kỹ, thì sự vận hành ở bên trong không thông suốt. bệnh hoạn sẽ thành hình, và sự đau khổ sẽ tới tấp, cần thể thao như bơi lội và đi bộ sẽ được bình an.

Chúc con vui khỏe.
Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ VIỆT NAM

Kính bạch Thầy,

Từ ngày con được đọc quyển Tôi Tầm Đạo, con thấy nghe những lời Thầy chỉ dạy, sao tâm

linh con thấy cảm mến những lời giáo hoá với giáo pháp Thầy đã chỉ dạy, nên con đi tìm Thầy mà không gặp, nhờ bạn tỏ bày và cho con quyển Công Phu Vô Vi Huyền Bí Phật Pháp của Thầy chỉ dạy, con cứ theo đó mà thực hành. Nay con được dịp chú P được gặp Thầy, con không biết gì hơn bạch xin Thầy hi xả cho đưa con muện màng nhỏ nhoi đi sau chót được gặp pháp Thầy tự tìm đó mà thực hành chắc thế nào cũng sơ sót.

Con biên thơ cần Thầy chuyển hóa cho tâm linh con được sáng suốt tu hành trên phần Vô Vi Phật Pháp. Còn về phần hữu vi con khổ quá cần Thầy chuyển cho con chỗ ở kéo tội nghiệp con.

Kính lạy Thầy,
NXB

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 26 tháng 6 năm 1996

XB con,

Thầy đã nhận được thư của con gởi từ Việt Nam, được biết con đã đọc quyển Tôi Tầm Đạo và hợp ý muốn tu hành vì đời khắc khổ.

Con muốn tu Pháp Lý Vô Vi thì phải hoàn toàn hướng về phần hồn, thực hành đứng đắn thì con sẽ cảm thấy xác của con là một tiểu thiên địa giành riêng cho phần hồn trú ngụ để thực thi luật nhân quả từ nhiều kiếp, cho nên hiện tại con chưa biết được con là ai ? Từ đâu đến và sẽ về đâu! Lặn dận tại thế sống trong cảnh có có không không mà thức giấc. Nay con có duyên lành đọc sách đạo thực hành và muốn dẫn thân hành đạo, đó là một duyên may cho chính con. Tại sao con phải khổ? Khổ để làm gì? Khổ là một món quà quý của người tu. Khô! Khô! Khô thì mới bước vào biên giới của Phật Pháp, thì mới thấy được nghiệp lực chính mình đã mang từ nhiều kiếp ần tàng trong thân kinh khối óc. Lúc ấy mới cố gắng hành pháp nhiều hơn, thì pháp lực sẽ càng ngày càng mạnh, thì nghiệp lực tự nó bớt dần đi. Lúc ấy thể xác và trí óc của con sẽ được Khang trang và bớt sự mê tín dị đoan và yếu ớt, sẽ cảm thấy rõ: Thiên, Địa, Nhơn, còn là phần hồn đang làm chủ một thể xác tinh vi của Trời Đất ân ban. Con sẽ dũng mãnh khai thác khả năng sẵn có của chính con, cho phần hồn có cơ hội tiến hoá tốt đẹp không còn thấy khổ nữa, con dũng mãnh thực hành Pháp Lý Vô Vi

trong nhin nhục, thì mọi người sẽ kính mến con, lúc ấy đường đi sẽ lớn rộng và cởi mở với mọi người, con có tâm tu học và tiến hoá thì con sẽ có căn nhà trật tự và yên thân tu học ở tương lai. Chúc con dũng mãnh thực hành, dũng mãnh tu tiến.

TB. nhớ Soi Hồn từ 2 đến 3 lần trong ngày thì sẽ mau ổn định hơn.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Làng Vô Vi - khu đất dành riêng cho bạn đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v... của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

THẦY OI ! CHẬM BƯỚC

(Nhân đọc bài phóng sự Tết Vô Vi - Texas)

Chậm bước Thầy ơi! Tội chúng con.
Năm Châu bốn biển lê gót mòn.
Hoàng pháp khai tâm đàn con đại.
Đau lòng khô dạ, vẫn sắc son.
Việt Nam tội lẫm nạn đao binh.
Vô số tâm linh chực héo mòn.
Mong Thầy một sớm về thăm lại.
Chậm chậm Thầy ơi! Chớ bỏ con.

NGỌC SƯƠNG KÍNH BÀI

Thiền Đường Lưu Động Sydney
1-8-96

Gần Bạc Từ Phụ

Gần Thầy thấy rõ con sai
Bạc thang dìu tiến nhân nài khắc ghi
Từ tâm sư phụ thật chì
Phụ lòng con đồ sãi sửa lần

Nghiêm trang từ phụ thoát trần
Minh Kiên con trẻ ân cần noi gương
Cung Nghiêm Vĩ Đại mở đường
Kính mong tất cả tận tường hành trang

Hình thành cơ sở đạo tràng
Trình lên ý hướng thên thang hòa đồng
Tâm tư cởi mở gieo trồng
Đạo đời đôi ngả về không nhiệm màu

Dung tình tha thứ chiều sâu
Mạo danh háo thắng hưởng cầu lâm than
Đức từ đại định dịu dàng
Thầy nâng tâm thức đang tràng độc tu

Chiếu theo công tội đền bù
Ngồi trong bốn bể tâm từ phát quang
Muôn nơi đạo hạnh ẩn tàng
Phương châm cứu cánh ba hàng pháp trao

Càng tu vượt khỏi ngoại trào
Khôn lạnh ràng buộc tự hào chôn thân
Vũ biên thức giác xa gần
Trụ tâm trực chỉ tánh bản lộ chân

Trăm năm động loạn nhiễm trần
Hoa khô tàn úa theo dần tháng năm
Đua nhau học hỏi thoát tầm
Nở nhụy khai lối thẳng trầm vị tha

Tiến Dũng, TD Lưu Động Sydney

Nói Chuyện Trung Tín

Nhờ có LED Weekly tôi mới biết được ở phương trời Úc xa xôi có người bạn đồng cảnh ngộ làm tôi xúc động, nhớ lại chuyện của mình, xin viết ra đây để cùng chia sẻ.

Ngày còn nhỏ ở VN, tôi cùng người chị hay vô chùa cúng kiến theo tục lệ ma chay của gia đình. Tiếng chuông chùa âm vang như giúp tôi quên hết phiền não thế gian. Tôi cùng người chị quy y, mặc áo choàng, nhận chuỗi hạt, pháp danh, văn bằng quy y Tam bảo có dán hình, đóng dấu, ... Chỉ có

vấn đề là đọc kinh ê a tiếng phạn tôi không hiểu gì cả, phải tìm kinh sách dịch từ Tích Lan, Trung quốc, ... ra tiếng Việt để hiểu thêm về Phật pháp. Qua đến Canada, được sư cô từ VN gửi lời qua khen tôi là người trung tín, đi du học mà không quên đem theo chuỗi hạt, sớ tay tóm lược lời Phật dạy, cả bảng quy y Tam bảo bọc plastic cẩn thận. Đời sống sinh viên tương đối thanh tịnh, tôi vẫn lần chuỗi niệm Quán Âm Bồ Tát giúp tôi tai qua nạn khỏi, học hành đỗ đạt, ... nơi xứ lạ quê người. *(Nay nghĩ lại càng thêm xấu hổ).*

Rồi khuôn viên đại học đưa đẩy tôi gặp một ông cha trẻ trung, mặt mày sáng sủa rất đẹp trai. Ngày nào tôi cũng cùng cô bạn tìm đến cha nghe giảng kinh, đọc kinh, hát kinh mừng cha mẹ trên trời, ... tìm luôn đến chỗ các cha trú ngụ để tìm hiểu người tu theo Chúa. Sau đó tình cờ tôi gặp được một ông cha già cao cấp thương tôi như con cháu hết lòng giúp đỡ cho tôi tìm tới Chúa. Ông cha già này có nhiều chức tước và liên hệ chặt chẽ với Đức giáo hoàng bên La Mã, ông đi tới đâu, người ta quỳ gối đánh lễ. Ông cho tôi nhiều tài liệu, chở đi thăm nhiều nhà thờ to nhỏ khắp nơi. Tôi có dịp đọc hết các pho thánh kinh tân cựu, biết xưng tội, gặp nhiều tu sĩ để tìm hiểu, kể cả các bà sơ VN và ngoại quốc, các dòng áo trắng, áo đen, tu kín, xã hội, ... Điều đáng tiếc là quý vị này không giải đáp thỏa đáng những thắc mắc của tôi về lời Chúa giảng. Ông cha già mới giới thiệu tôi cho một mục sư tin lành VN, hy vọng cùng ngôn ngữ mọi việc sẽ suôn sẻ hơn, và tôi sẽ bằng lòng rửa tội theo đạo Chúa. Nhưng vị mục sư nổi tiếng này thấy tôi không đủ ngoan, hỏi nhiều quá nên từ chối.

Thấy mình không đủ trình độ để hiểu Phật và Chúa, không có duyên nên tìm hoài không gặp mình sư, tôi dần thân vào đời làm việc xã hội, giúp người cứu đời, lấy lời Khổng Mạnh làm mục thước cho trọn đạo làm người. Nhưng tình đời đen bạc, bị gạt lên gạt xuống nhiều phen, tôi đâm ra phần uất đến tột cùng, đau bệnh liên miên, bao tử lở, gan bốc lửa, máu cao, tim loạn nhịp, thần kinh quá căng thẳng như muốn điên, ...

Chuỗi hạt, thánh kinh, lời hay ý đẹp, ... không làm tiêu nổi oán hận căm thù ngày càng chồng chất. Tôi già từ Phật, Chúa, Khổng Mạnh, tìm nơi học bắn súng, mua súng, để về chỉ một phát phải hạ được những tên vô loại, táng tận lương tâm, mặt người lòng thú, bất nhân, bất nghĩa, bất tín,

bất trung, ... Nhưng ông chồng hiền lành của tôi năn nỉ: Giết người vào tù, anh ở với ai ? Tôi đành nhẫn nhịn hèn lúc chết thành ma sẽ trở về bóp cổ những tên ba xạo, bịp đời, bóp cổ không nổi sẽ hiện hồn nhát cho họ sợ đến chết cũng không tha. Lúc đó, tôi suy nghĩ nhiều về việc làm sao chết mau mà không cần tự tử.

Chưa tìm được cách chết thỏa đáng thì duyên lành gặp bạn đạo Cao Đài và Vô-Vi, rồi gặp Thầy, gặp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp không đồ kỵ Phật, Chúa, Khổng, Lão ... lại có cách tháo giải uất khí trong lòng. Nhưng chim bị tên thấy cây cong cũng sợ. Lần này tôi cẩn thận đề phòng bị gạt nên không mừng rỡ hăng say theo đạo pháp như lúc xưa. Kinh nghiệm đời chồng chất, nhìn Thầy, nhìn bạn đạo bán tín bán nghi, rốt cuộc mất 10 năm tìm hiểu nghiên cứu. May nhờ Trời Phật thương kẻ bơ vơ nhiều năm tại thế, hỗ trợ thanh quang điển lành gây dựng lại niềm tin. Việc hành pháp dần dà tìm lại được ánh sáng của nội tâm, liên hệ được với luồng điển của Bề trên, tự thấy mình sai âm thầm sám hối, nguyện trung tín với chính mình, với luồng điển trong mình, với pháp quý đã giúp tôi khai mở tâm tư, giải trừ bệnh hoạn, ổn định thân kinh, ...

Viết tới đây, con không cầm được nước mắt, xin kính dâng Thầy tất cả lòng biết ơn vô bờ bến. Đường tu Vô-Vi rộng mở, giản dị hài hòa, chánh đại quang minh, thanh tịnh trật tự, ... đúng là đường tôi tìm kiếm từ bao lâu nay. Ông cha già đạo Chúa mừng cho tôi tìm được lối đi vừa ý, gặp được pháp quý, minh sư, và cũng tự buồn cho ông tuổi tác đã quá cao, nhìn lại áo mao kinh sách, ... ông bùi ngùi quyết định trung tín với tòa Thánh cho trọn kiếp này. Tôi cũng tự vấn lương tâm, có bất trung bất tín với xâu chuỗi hạt, với pháp danh Tam bảo, với quyển Thánh kinh, với chồng kinh Phật, ... Có nên theo gương ông cha hèn lại kiếp sau mới đến Vô-Vi ?

Rồi trên đường về nguồn cội, cũng như các bạn bên Úc và các nơi khác, tôi có diễm phúc được đứng trước những sự mới mẻ mới, chiều cổ đến tận nhà: bạn đạo ái mộ sư cô T-H, đệ tử thầy T-N-H, nhà truyền pháp Oshawa, ... và gần đây là phong trào các thầy Tây Tạng nhiệm màu. Điều may mắn là tôi thích an phận thủ thường với cái pháp Vô-Vi nhỏ bé, chuyện lớn làm thành nhỏ, chuyện nhỏ làm thành không, tôi yêu kính ông Thầy Tám hiền lành đơn sơ, không xưng danh,

không cần đệ tử này. Mọi sự mờ mịt áp lực bên ngoài, đến rồi đi, ồn ào ào ào rồi đâu cũng vào đó. Có lần muốn được 2 chữ bình yên, tôi có viết bài thơ sau đây cảm ơn các vị tốt bụng thấy tôi còn tri tri, muốn tôi tu mau tiến, xin được ghi lại nơi đây đóng góp cùng bạn đạo đồng cảnh ngộ.

Đường Ta Đi

Có một Thầy không hành không tiến
Có hai Thầy tu kiểng chẳng thành
Chọn đường chân chánh thực hành
Tự tu tự tiến rõ ràng đường đi

Đi một bước ngại chỉ một bước
Không đua đòi kẻ trước người sau
Tu hành chẳng chấp chậm mau
Sống đời thanh tịnh lao xao xin chừa

Chừa vui dầu kẻ ưa người thích
Chẳng buồn khi kẻ trách người chê

Sống đời không chấp không mê
Cùng hồn cùng vía phu thê giữ tròn

Tròn đời đạo lòng son không đổi
Một tâm chi nay đổi mai hồn
Nhớ người tốt bụng tri ơn
Dù bao thử thách chẳng sờn tâm tu

Tu trong động tiền xu nào sá
Tu cho tâm êm ả yên lành
Ân sư hoàn cảnh thực hành
Khó khăn thử thách sẵn dành cho ta

Ta tới cõi ta bà để học
Học đến ngày mòn mỏi chán chê
Đường xưa lối cũ quay về
Thanh thoi nhẹ bước hã hê tâm hồn.

Mỹ Kim

1 tháng 9 năm 1996

Vô Vi Vòng Quanh Thế Giới

HỘI ÁI HỮU VÔ VI TÂY BẮC HOA KỲ:

PHÓNG SỰ "MỘT CHUYẾN VIẾNG THĂM",
Kỷ Niệm 10 Năm Thành Lập T/V Nhân Hoà

Đây là lần thứ hai tôi viếng thăm Thiền Viện Nhân Hoà. Lần đầu tiên cách đây 3 năm vào khoảng giữa tháng 5 tôi có dịp ghé qua nhưng không có một ấn tượng gì về vùng đất này. Vì mùa đó là mùa mưa, mưa dai dẳng ngày đêm, mây đen phủ kín bầu trời, gió thổi lạnh buốt xương, cả ngày phải ở trong nhà, nằm chèo queo như con mèo. Với cái cảnh buồn hiu hắt đến phát chán như vậy thì dù cho các nhà thi sĩ quá cố có được cấp giấy hồi sinh cũng phải thảng thốt kêu to: "Please, leave us alone" (*hãy để chúng tôi yên*). Lần này tôi đến đây với mục đích tham dự lễ Kỷ Niệm 10 Năm Thành Lập Thiền Viện Nhân Hoà. Thời tiết vào cuối hạ. Khí hậu không những vui vẻ ưu đãi riêng tôi mà còn cho tất cả mọi người ở tiểu bang Washington này nữa. Nhìn kìa này bầu trời về đêm xanh đen thăm thẳm vô tận trong muôn ngàn vì sao lấp lánh không một áng mây che. Từng làn gió nhẹ mát lạnh lan toả khắp nơi xen kẽ một vài

cụm khói trắng âm áp bốc lên từ lò bếp củi đỏ hồng bên bờ rào sau nhà bếp. Giữa khung cảnh êm đềm của một buổi tối khô tạnh như vậy thì Đức Thầy đã đến - Thứ sáu, ngày 23 tháng 8 năm 1996, khoảng sau 11 giờ đêm.

Thầy đến trong sự hân hoan của mọi người. Nhìn vóc dáng của Thầy đang ngồi trong chiếc ghế bành và ánh mắt hiền từ của Ngài như đang ôm hân tất cả các đứa con vào lòng làm cho tôi xúc động vô cùng. Thầy với tấm lòng từ bi tận độ quần sanh đã không ngại đường xa mệt mỏi mà đến đây trong đêm khuya. Sau một vài lời hàn huyên cùng bạn đạo Đức Thầy vào phòng nghỉ. Đêm khuya thanh vắng nhưng tôi không để ý gì vì còn phải cùng người bạn rọi đèn pin đi cắm lều giữa hàng chục túp lều lý tưởng đang nằm lổ nhổ nơi bìa rừng.

Mặt trời đã vươn hẳn qua hàng thông xanh. Từng tia nắng ban mai đang nở nụ cười khắp đó đây. Đàn chim trên cành cao đua nhau cất tiếng hót giữa lúc phóng viên đang mải mê bận ngủ. Tiếng cười tiếng nói của bạn đạo vang dội trong vui mừng vì được ăn sáng. Chợt Đức Thầy xuất hiện, theo sau là Long Thái Tử, hội trưởng Nguyễn Trí Vương, v.v.. và một cái đuôi dài,

trong đó có phóng viên. Đạo hữu Nguyễn Trí Vượng cùng Thầy đi tham quan chung quanh Thiền Viện. Khởi đầu là từ căn nhà thấp nhỏ nơi Thầy đang tạm cư ngụ, đi dọc theo bờ rào vườn rau ra tới con đường đất được tô điểm bằng vài ba bụi cỏ dại xanh tươi. Dọc theo hai bên đường lấp ló màu xanh xanh đỏ đỏ cho em nhỏ nó mừng-hàng chục túp lều được dựng lên để bạn đạo tạm nghỉ mặc dầu ngôi nhà trong Thiền Viện cũng có vẻ lớn rộng (*nếu bạn ở một mình hay hai ba mình*). Thỉnh thoảng trên đường đi nằm yên lặng dưới tàn cây thông mát rượi là một bộ bàn ghế salông bằng những khúc thông tuyệt đẹp được làm bởi các tu sinh từ thiền viện Vĩ Kiên phối hợp với tu sinh Nhẫn Hoà. Trên bàn gỗ trưng bày một chậu bông cúc hồng tím nhỏ nhỏ dễ thương để cho lữ khách ngồi nghỉ xả hơi ngắm thưởng và đọc những hàng chữ chỉ dẫn cách trồng bông trên tấm thẻ nhỏ vẫn còn cắm trong chậu bông (*không biết người mua bông có ý hay là vô tình?*)...Thầy và cái đuôi vẫn tiếp tục đi trên con đường mòn với nhiều trạm dừng chân nào là căn chòi gỗ đổ với lò sưởi lộ thiên, căn gác gỗ bên cạnh con suối khô vì mùa mưa chưa tới, các cốc tu sinh cũng là màu đỏ, rồi thì hồ thơ mộng mọc đầy bông súng vàng và có cá lội nhơn nhơn, con lạch khô cũng vì mùa mưa chưa tới được bắt qua bằng một chiếc cầu khỉ mong manh... Cuối cùng mọi người tới vùng đất hứa giống lời hứa hẹn của đạo hữu Nguyễn Trí Vượng đã được vẽ lên những tấm họa đồ thiết kế thiền viện với một căn nhà to lớn vân vân và vân vân... Cái đuôi từ từ đứt khúc và tan biến theo bước chân của Đức Thầy trở về phòng. Mọi người tiếp tục ăn sáng.

Buổi lễ Kỷ Niệm 10 Năm Thành Lập Thiền Viện Nhẫn Hoà được cử hành lúc 10 giờ 30 sáng thứ bảy ngày 24 tháng 8 năm 1996 sau một buổi thiền thanh nhẹ. Sau khi Đức Thầy ban huấn từ đạo hữu Nguyễn Trí Vượng giới thiệu sơ lược về lịch sử thiền viện, bày tỏ lòng tri ân đối với vợ chồng đạo hữu Trần Đình Long đã có công khởi xướng bỏ công bỏ của xây dựng thiền viện để cho những người đi sau có nơi tu học. Sau đó cựu hội trưởng Nguyễn Khắc Trừ và đạo hữu Trần Đình Long được mời lên phát biểu cảm tưởng. Tiếp theo là đạo hữu Nguyễn Trí Vượng cho bạn đạo nghe lại huấn từ của Đức Thầy ban cho nhân buổi lễ Khánh Thành Thiền Viện Nhẫn Hoà mười năm

trước. Chương trình được kết thúc bằng buổi lễ phát bằng "Mười Điều Tâm Đạo" do Đức Thầy tận tay trao cho từng người với lời nhắn nhủ "Bằng lòng thực hiện Mười Điều Tâm Đạo là liều thuốc siêu việt của Trời Đất để chữa trị tâm thân." Buổi lễ chấm dứt khoảng 12 giờ trưa...Và giờ ăn đến rồi!

Buổi tối hôm đó là phần chương trình Văn Nghệ Nhà Nghèo, được tổ chức trong căn phòng bé nhỏ, không đủ chỗ ngồi nhưng vẫn vui vì có sự hiện diện của Đức Thầy. Tất cả cửa sổ đều được mở tung nhưng không khí vẫn nóng bức. Văn nghệ Vô Vi lúc nào cũng hồn nhiên và tự nhiên. Phải nói là bạn đạo chúng ta rất có khiếu về ngoại ngữ lẫn cả quốc ngữ, dịch mục Bé Tám đã hay mà dịch nhạc Ngoại quốc và Nội quốc còn hay hơn. Khi dịch xong đem đi so sánh bản chánh và bản dịch thì không giống nhau một cái gì hết. Ấy thế mà khi đem ca thì ca một lèo không thấy vấp. Như là bài Chiếu Áo Bà Ba của nhạc sĩ Trần Thiện Thanh thì dịch là Chiếu Áo Tình Thương, còn bài Cầu Mừng Bất Sui Ky của phim bộ Hồng Kông thì dịch là Tình Thầy do Lý Vĩnh biên soạn và đọc xướng. Rồi thì ca cải lương, nói theo văn T v..v.. Tóm lại tiết mục Văn Nghệ Nhà Nghèo cũng phong phú lắm. Chấm dứt chương trình là phần Đức Thầy cắt bánh cao 2 tầng do đạo hữu Nguyễn Trí Vượng và nhóm bạn đạo San Jose sáng chế. Sau phần cắt bánh thì dĩ nhiên là mục ăn bánh!

Sau hai ngày chung vui phóng viên tôi lại phải ra về bỏ lại đằng sau những nhớ nhung của những giây phút kỷ niệm với các bạn đạo cùng nhau vào nhà bếp lúc gần thiền để nấu mì gói ăn vì bao tử cồn cào mặc dù đã ăn chiều nhưng vẫn chưa đủ đô, những giây phút vui vẻ bên cạnh các bác các anh tâm sự nào là đi dự lễ bị trễ chuyến bay 4 tiếng đồng hồ, nào là khi đến Nhẫn Hoà tay trắng tay vì mất cả ví. Theo thống kê từ ban chuyển vận cho biết là khoảng 50 phần trăm bạn đạo bị trục trặc vì trễ chuyến bay. Có một số bạn đạo di chuyển bằng xe hơi cũng bị lạc đường, trong đó có Đức Thầy. Đúng là Nhẫn Hoà. Riêng trường hợp anh bạn đạo bị mất ví thì đáng lý ra anh phải đi Thiền Viện Hai Không mới đúng. Tới bây giờ phóng viên tôi cũng vẫn chưa hiểu tại sao anh ta lại đi Nhẫn Hoà?

THU SƯƠNG

Thông Cáo

**Vô-Vi LIFE ENERGY DEVELOPMENT
THÔNG BÁO**

Trân Trọng thông báo cùng Quý Bạn đọc,
Để phục vụ các bạn đạo Vô-Vi người ngoại
quốc thiết thực hơn, VôViLED sẽ phát hành Mục

Bé Tám mới nhất bằng tiếng Anh và tiếng Pháp
hàng tuần, song song với LED Weekly tiếng Việt.
Nếu có nhu cầu xin quý bạn vui lòng thông báo
cho chúng tôi biết.

Thành thật cảm ơn sự hợp tác của quý bạn.

Ban Phối Hợp VôViLED

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved
